

متن پرسش

بسم رب الحیدر. سلام استاد وقتتون بخیر: شما تو کتاب ادب خیالتون فرمودین کسانی که زشتی بی عالم بودن و مزه ی عالم دار رو بچشند راحت درسشون و مطالعه شون رو دارن. چطوری به این درجه برسیم؟! چطوری بشناسیم و بچشیم؟! یعنی با پیدا کردن استادهای مشخص و گرفتن نورشون و هم افق شدن باهاشون بدست میاد؟! و یک سوال دیگه آیا ذکر گفتن باید در زمان خاصی و اگر چهله ای بود باید همه روز در ساعت مشخصی باشه؟! و سوال سوم؛ چطور انسان میتونه در زندگی استنباط درست داشته باشه و از راه شیطان نباشه!؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. عالم‌دارشدن در فضای معارفی مثل «معرفت نفس» و با نظر به شخصیتی آرمانی که در این زمانه می‌توان حضرت امام خمینی «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» را مدّ نظر قرار داد؛ پیش می‌آید. ۲. اذکارِ عام مثل ذکر «لا إله إلا الله» و ذکر صلوات، نیاز به زمان خاصی ندارد و برکات خاص خود را در متعالی‌کردن قلب پیش می‌آورد. آری! اذکار خاصی هست که باید زیر نظر استاد باشد که به نظر می‌آید امروزه با نظر به شخصیت‌هایی مانند حضرت امام نیاز نباشد ۳. ملاک معارف الهی و سیره معصومین «علیهم‌السلام» است. موفق باشید